

פסח' מוקדשין
הלכה ל' :

מב ב מ"ח פ"א מהל'
פסח' ד' י'
הכפורים הלכה ד'

[ע' יומא ט.]

רבינו דנאל

נפסא הכי פסחא ועוד
מתני' דקדמי חששה
דברים באין בשמחה
לכחולה חששה אלא
לא קשיא כי קדמי דבעי
ר' יהושע חרתי בקרבן
יחיד אבל בקרבן צבור
הוא ונחנה' אפילו
חרא מי ליה ונחנה'
קרבן צבור הוא ונחנה'
קרבן יחיד . ואתינן
לספר מתני' דלא כר'
יוסי דתני אין הציץ
מרצה על אכילות ור'
יוסי סבר לה כר' יהושע
דאמר חרתי בעינן
דחיה' לא לעולם ר' יוסי
בהא כר' אליעזר סבירא
ליה דאמר דם א"ל
שאין בשך דקא
מיפלי בציץ מרצה על
אכילות כהא שליני ר'
אליעזר סבר הציץ מרצה
על אכילות וכו' דמרצה
לאכילה הוא דקאי
והספורי חשב דהא ואי
חשיב עליה לפכחיה
היץ לוסט א"ע דהוא
סבא קעמא ל' מחשבתו
בפיטל ואי אכיל ליה
סבירא לא בר מעילה
והא דאכילה מעילה היא
ור' יוסי סבר לא מרצה
ציץ ולא משוי ליה
ספור ולא קבע ליה
בפיטל ולא מספק ליה
מירי מעילה ואקשנין
נהי נמי דר' יוסי כר'
אליעזר סבירא ליה דאמר
דם א"ע' שאין בשך
(בשלמים) [בשלמים]
זכרים איכא דם
עוסר נמי איכא
קטן לחם הפנים נמי
איכא בויכין אלא שתי
הלחם מאי פשעא וכי
חיסא איכא נמי להני
שלמים הבאין עמון
(אי הבין) היינו ובחי
שלמי' ציבור והו'
לה' [ארבעה] ואנן
חמשה חנן ושני' אלא
קסבר ר' יוסי פסחא
הותרה היא בצבור :
איני דסבר ר' יוסי
והותרה היא בצבור
והנני אחד ר' ואחר
זה מוין עליו כל שבעה
מכל הסאת שהיו שם
פ' כהן גדול שרצת
לשמש כיום הכפורים
בין כהן השוקף את
הפרת היו מוין עליהן
כל שבעה הימים שהיו
מפרישין אותן מכל
אפר הפרות שהיו שם
שנעשו מימת פסח
ועד אותו יום ואי'
בהחלת סדר יוסא דר'
יוסי פסחא דהיה
בצבור הוא דאית ליה
ואמרינן אלא מחוררתא
מתני' דלא כר' יוסי :
ירושלמי' עין לטאן
דאמר הלחם עידי בין
למאן דאמר בבשים
עיקר ארבעה אינן
ותנא חס לחין וקרינן
תשעה : ואקשני' היכי
קטני ר' יוסי בשלמא
דשליני ר' אליעזר ור'
יהושע זה פסחא וזה

הא נח קשית הח ביחיד והח ציבור : פי' בקומתם דסבירא נן
טומאה הותרה ציבור וקשה דה"ל למימר אלא קסבר רבי
יהושע טומאה הותרה ציבור כדמסיק לעיל דקסבר לין מרצה על
אכילות ועוד היכי קאמר בסמוך נמא דלא כרבי יוסי דאמר אין הציץ
מרצה על אכילות מהאי טעמא גופיה
דטומאה הותרה ציבור דאוקימנא
כרבי יהושע אחי נמי כר' יוסי*
כדקאמר נמי לבסוף ונראה לר"י
לעולם סבירא ליה טומאה דחיה
אלא דסבירא ליה דהציץ מרצה על
אכילות וביחיד לכחולה לא יחזיק
מדרכין ופסולה דקמי' היינו לכחולה
הלכך ציבור בחין לכחולה ואם
תאמר ומאי איכא בין ציבור ליחיד
הואיל ומדאורייתא ביחיד נמי זורק
לכחולה יס' לומר טומאה הגוף איכא
בינייהו דנציבור דחיה ביחיד לא דחיה :
בבבב דרבי יוסי כרבי יהושע
ס"ל . תימא לרשב"א
מנא ליה הא דילמא כר' אליעזר
סבירא ליה ואין הציץ מרצה על
אכילות נפקא מינה נשתי הלחם :
והא עיקר קראי דזבחים כתיבי .
תימא לר"י לריש לקיש דאמר
במנחות פרק קמא (דף ט') שירים
שסברו בין קמילה להקטירה אין
מקטיר קומץ עליהן דלדבא קראי
במנחות כתיבי דזבחים כיון
שנשתייר כוית בשך זורק את הדם
ומשמע הכס דטעמיה מקרא דכתיב
עליה הכס אתי שפיר :
הא

מכל המאות שהיו שם דברי רבי מאיר רבי יוסי אומר יאין מוין עליו אלא
שלישי ושביעי בלבד ואי סלקא דעתך קסבר רבי יוסי טומאה הותרה
בציבור למה לי הווא כלל אלא מחוררתא מתני' דלא כרבי יוסי א"ל רב
פא לאביי ורבי יוסי שמרא מזכי לבי תרי הוא דתנאי *א"ר יוסי רואה אני
את דברי רבי אליעזר ובזבחים ודברי רבי יהושע ובזבחים ודברי רבי אליעזר
במנחות ודברי רבי יהושע במנחות דברי רבי אליעזר ובזבחים שהיה אומר
דם א"ע' שאין בשך דברי רבי יהושע ובזבחים שהיה אומר דם אין
בשך אם אין בשך אין דם דברי רבי אליעזר במנחות שהיה אומר קומץ
א"ע' שאין שם שירים ודברי רבי יהושע במנחות שהיה אומר אם אין
שם שירים אין קומץ אם אין קומץ אין שירים א"ל מסתברא קאמר כי קאי
בזבחים אמר מסתברא כי היכי דפליגי בזבחים פליגי נמי במנחות קאי
במנחות אמר מסתברא כי היכי דפליגי במנחות פליגי נמי בזבחים א"ל
התינה כי קאי בזבחים אמר מסתברא כי היכי דפליגי בזבחים פליגי נמי
במנחות דעיקר קראי כי כתיבי בזבחים כתיבי אלא כי קאי במנחות ואמר
מסתברא כי היכי דפליגי במנחות פליגי נמי בזבחים והא עיקר קראי
בזבחים הוא דכתיבי אלא לא קשיא רואה אני את דברי ר' אליעזר בנשמא
ודברי רבי יהושע באבוד ושרוף בנשמא מ"ט משום דמרצי ציץ הא שמעת
ליה לרבי יוסי דאמר אין הציץ מרצה על אכילות אלא לא קשיא רואה אני
את דברי רבי אליעזר בציבור רואה אני את דברי רבי יהושע ביחיד בציבור
מ"ט משום דטומאה הותרה בציבור חדא דשמעת ליה לר' יוסי דאמר טומאה
דחיה היא בציבור ועוד אי בציבור רבי אליעזר מכשיר ולא רבי יהושע
הא

מר' עלייה : **סופרם ציבור** . ולא צע' לין : **אחד זס ואחד זס** . אחד כהן השוקף את הפרה ואחד כהן גדול ציוס הכפורים
שטעונין פרישה שבעת ימים : **מכל חטאות** . מכל אפרי הפרות שהיו במקדש שאפר פרה של משה לא כלתה : **כל שבעס** . צפ"ק דיומא
מפרש טעמא בראשון לפרישהו שמה היום שלישי לעומתו שמה היום ג' ימים שניטמא במת וחששא צעלמא היא ומעלה וכן שני שמה
שלישי ושלישי שמה שלישי (ג) ואיך מספקין כל חד וחד דז' לעומתה : **סופא למס לי** . הא קרבן דיוס הכפורים לציבור הוא ודוחה
טומאה אלא ש"מ בקושי נדחית טומאה בקרבתו וצבי ריטוי לין וכו' דלא מר' אכילות לא מיתוקס שתי הלחם דמתיתין כרבי יוסי
ואפילו סבירא ליה דבחדא סגיא דהא אפילו חדא ליכא : **שערף פוכי לבי פרי סוף** . בתמיה כלומר מי ראה שטר שמוכה את החובע ולא
הנחבצ דקאמר רבי יוסי רואה אני את דברי שניהן : **מסתברא קאמר** . מסתברא דפליגי בתרייהו קאמר : **עיקר קראי** . ועשית עולותיך :
בזבחים כתיבי . ובמנחות לא כתיבי ואליעזר ר' אליעזר פליגי במנחות : **ועוד** . ציבור ר' אליעזר הוא דמכשיר ולא ר' יהושע . בתמיה :
אלא

ביחיד . נכחמה פסולה והס זרק
לכחולה דטומאת ציבור הוא ביהתר : **לימא מתני' דלא כר' יוסי** .
דכיון דא"ר יוסי בעינן תרתי כדמפרש והואיל מדקאמר רבי יוסי
אין הציץ מרצה על אכילות ש"מ כרבי יהושע סבירא ליה דצבי
תרתי ואשמעין הכא דניטמא בשך
לא מהני ליה לין למדוי כי בשך
קיים לזרוק את הדם דאי לא צבי
תרתי ריטוי לין אכילות למה לי הא
בלאו אכילות נמי מיתקשרא זריקת
דם : **כרבי אליעזר ס"ל** . דבחדא
סגיא ולקמן פריך שתי הלחם אפילו
חדא ליכא : **למאי אין סלין מרצה**
על אכילות . למאי מיבעי לן ריטוי
לין דידעו אלא על כרחיך לרבי
אליעזר ריטוי לין דאכילות לאו
לאכשורי זריקה מיבעי לן לאפוקי
בעלים דבלאו אכילות נמי מיתקשר
אלא לאכילות גופייהו מיבעי לן :
למיקבציהו כפיטול . דק"ל אם יס
פסול אחר בקרבן שמישב בו מחשבת
פיטול אינו נקבע כפיטול להחייב
כרת על אכילות דאמר מר ירמיה
כהרצאת כשר כך הרצאת פיטול
במסכת מנחות (דף יו"ט) : **ולאפוקי**
למאי בשך מירי פטילה . דבדקדשי
קדשים זריקתן משוי בשכרן שעת
היתר לכהניס וכו' לא קדשי ה' מיקרו
ונפקין מירי מעילה : **אפסוי ל' כי פסולי** .
ואע"פ דאסור לאוכלו בטומאה מיהו
לכל שאר מיני הוי כי פסול ומהניא
ליה זריקה למיקבציהו כפיטול כ' : **וארבי**
יוסי פסר . נהי דזריקה כשירה היא
להוציא את הבעלים ידי נדון ולא
בעינן תרתי מיהו להאי בשך לא מהני
לין למדוי כך זריקה מהניא ליה
למיקבציהו כפיטול ולאפוקי מירי
מעילה : **בשלמא זבחים** . דמתני' איכא
עולין דמר' לין עלייה ואיכא תרתי :
עומר נמי דאיכא קומץ . דמר' לין
עליה וחדא מיהא איכא : **ובלחם הפנים**
איכא בויכין . שמתירין את הלחם
כקומץ למנחה דכתיב ביה (ויקרא כד)
והיתה ללחם לאזכרה : **בויכין** . לבונה
של לחם הפנים וכתיב בקומץ (שם כ)
והקטיר הכהן את האזכרה ולין מר' יוסי
עלייהו דהא עולים ניניה : **אלא שתי**
הלחם . דכולה אכילות ורבי יוסי אין
הציץ מרצה על אכילות קאמר מאי
איכא למימר : **וכי פסא** . הא דקמי'
מתני' שתי הלחם בחין בטומאה
לאו בשתי הלחם הבאות בפני
עמון כגון שלא היו להן כבשים
דלמירין במנחות (דף מה') דבאין
בפני עמון ובהנה לא קאמר מתני'
דליתו בטומאה אלא בבוא עס
הכבשים ומשום הכבשים הקריבין
עמון ששמיטתן מקדשת את הלחם
וזריקת דמם מתרת אותן קאמר
מתניתין דבאות בטומאה משום דלין

[לפני טו.]
מנחות כה :

[בזבחים כה:]

יומא ד. ח.

[לפני עז:]

הגהות
הבי' :

(א) נמי וכו'
לקרב עמון הו'
יניה שלמי
ציבור :
(ג) רש"י ד"ה
כל שבעה כפ"ק
דיומא דף ט'
מפרש וכו'
שמה שלישי
ורבינו לא כתי'
זריקה ואיך
מספקין :

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones